

El mirador

Controlar (i auditar) els fons europeus?

Caldria exigir a les empreses que reclamen ajuda que satisfacin llurs obligacions

És necessària una distribució adequada i un control d'aquests recursos

ANTONI GÓMEZ
President del Col·legi de Censors
Jurats de Comptes de Catalunya
(CCJCC)

En la conjuntura de pandèmia vírica les administracions públiques han fet seva la missió d'evitar la desaparició del teixit empresarial. Així, i des d'una òptica estatal, la injecció de 140.000 milions d'euros (això és, un 11% del seu PIB) en el context del Pla Europeu de Recuperació ha de suposar un impacte enorme en l'impuls de la modernització del país.

Això no obstant, és necessària una distribució adequada i un control d'aquests recursos perquè el seu ús eficient es destini a l'objectiu de la recuperació econòmica, igual com és bàsic que els requisits de transparència emparin la seva concessió i el control ulterior.

Caldria exigir a les empreses que reclamen ajuda que satisfacin llurs obligacions legals (auditoria, si fos el cas; dipòsit de comptes; declaracions tributàries, entre altres). I fora desitjable que els projectes presentats –alineats amb els objectius estratègics de la Comissió Europea en digitalització, cohesió social o ecologia– siguin avalats, quan

d'acord amb les normes particulars sigui adequat, o en general, com a element addicional de solvència, per un professional independent.

El Reial decret Llei 36/2020, que aprova el desenvolupament del pla, preveu la importància de les mesures d'auditoria i control en totes les etapes d'execució, alhora que remarca l'interès i l'oportunitat de la col·laboració publicoprivada per al ple compliment dels objectius i oportunitats de modernització que el pla ofereix.

Pel que fa als Fons Europeus per a la Recuperació, l'esquema publicoprivat ha de permetre i garantir la revisió exhaustiva dels diners públics que es destinen a l'emergència sanitària, econòmica i social, sense demora, per vetllar per la màxima transparència al llarg de tota la seqüència (distribució, concessió i verificació posterior).

I atès que la mateixa norma admet la tasca ingent relacionada amb l'auditoria i el control de projectes –siguin públics, privats o en col·laboració– que se'n deri-

Confucio.

«Nuestra mayor gloria no está en no caer nunca, sino en levantarnos cada vez que caemos».

vin, el més lògic és que la revisió per part d'organismes públics contempli, com en altres aspectes del pla, la col·laboració publicoprivada: ens situem davant una forta càrrega de treball la revisió del qual demana un important nombre de recursos humans, amb preparació suficient en una tasca complexa, i sense continuïtat en el temps.

D'acord amb els principis de gestió del pla haurien d'establir-se procediments organitzatius

que procurin l'actuació del nombre més gran possible de firmes professionals, en lloc de pensar en macrocontractes o bé en dotació de mitjans propis, sense sentit estructural més enllà de la vigència del pla.

Els actuals reptes col·lectius ens obliguen a vetllar per la transparència, així com l'adequada distribució i control i l'assignació eficient dels recursos. Rasons més que suficients per comptar amb els auditors.

SÓLO SE ABRIRÁN LOS MENSAJES DE CORREO ELECTRÓNICO QUE LLEGUEN EN FORMATO DE TEXTO

La foto del lector

Tarragona

Colas para visitar los monumentos

El confinamiento a nivel autonómico ha hecho que numerosos visitantes y turistas solo se puedan mover por Cataluña y hayan elegido Tarragona para escapar de su confinamiento local y de paso visitar los monumentos como el circo romano.

Manuel Sosa Márquez
Tarragona

La experiencia de los años

En el XL Semanal del día 27, hay unas interesantes entrevistas a personas relevantes que han cumplido los 80 y nos cuentan cómo se sienten y cómo recuerdan. Todos animados en seguir con sus cosas y costumbres, incluso algunos no están jubilados. Tienen el ánimo y la ilusión del día a día. Lamentan la falta de contacto con sus amigos, aunque las videoconferencias salvan la situación. Uno siente que algunos jóvenes lo tratan como con lástima, otro dice que los hijos nunca le han pedido que les cuente su vida de juventud, como si con la suya ya tuvieran bastante. A todos les gusta sentirse libres y autónomos. A otros no les gusta la idea de acabar en una residencia, pero supongo que a la residencia no vas, sino que te llevan, cuando no pueden cuidarte. Sí que algunas personas, incluso matrimonios, han elegido ir a una residencia en lugar de estar solos en casa y dis-

poner de todos los servicios. Cada uno decide lo que más le puede satisfacer, siempre que esté en condiciones de elegir, supongo.

Y cuánto saben estos personajes, que podrían escribir extensos libros con sus memorias. Pero, como dice Carlos Saura: «El ser humano no aprende nunca». Y es que unos aprenden a trompicones, otros hacen como que no les interesa aprender, y finalmente tienes a los que aprenden con esfuerzo a mejorar en todo lo que se proponen y vivir una vida digna, con sus alegrías y tristezas, causando la envidia de algunos. No se me olvidan los que pretenden vivir la vida sin estudiar ni trabajar, no por falta de medios, sino por falta de vergüenza y se arriman al árbol que más cobija.

María Elisa Aragonés Domènech
Tarragona

I les propostes?

De vegades em pregunto què s'ha fet d'aquells missatges,

d'aquelles propostes, d'aquelles accions que ens proposaven els polítics que en les trobades, mítings i reunions ens oferien? (una altra qüestió és que es complissin totes les promeses i propostes). Ara tot són insults, retrets i paraules punyents. Què ha passat? Ja no hi ha propostes ni bones intencions? Ja no hi ha res per oferir? Verdaderament lamentable.

I en un altre apartat: no volem assolir la independència per convertir-nos en una república? Què fan Junts per Catalunya i Esquerra Republicana amb les seves crítiques i els seus retrets? Què s'aconseguirà amb aquests posicionaments tan llunyanos? No m'ho explico... No valen aquestes diferències tan absurdes. A veure si «es posen les piles» i fem una bona feina per poder arribar a un final feliç, profitós i en bona harmonia en benefici del nostre estimat país.

Josep Farell Garriga
Tarragona